

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.7.2007
KOM(2007) 390 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**Skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen
- och bedrägeribekämpning –
Årsrapport 2006**

[SEK(2007) 930]
[SEK(2007) 938]

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning.....	4
1. Resultat i kampen mot bedrägerier: statistik över bedrägerier och oegentligheter.....	5
1.1. Statistik över bedrägerier och oegentligheter som anmälts av medlemsstaterna 2006	5
1.1.1. Traditionella egna medel.....	6
1.1.2. Jordbruksutgifter (Garantisektionen vid EUGFJ)	7
1.1.3. Strukturåtgärder.....	8
1.1.4. Föranslutningsstödet	9
1.2. Statistik över OLAF:s verksamhet	10
2. Förebyggande av bedrägerier	11
2.1. Riskanalys, riskhantering och kontroller.....	11
2.1.1. Åtgärder avseende utgifter	11
2.1.2. Tull	13
2.2. Registrering av uppgifter för uteslutning, tidig varning eller certifiering.....	13
2.2.1. På EU-nivå	13
2.2.2. I medlemsstaterna.....	14
2.3. Bättre insyn i den ekonomiska förvaltningen av EU-medel	17
2.4. Bättre regler för redovisning och revision så att ansvarsfrihet kan beviljas	18
2.5. Herkulesprogrammet för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.....	19
3. Kampen mot bedrägerier.....	19
3.1. Spårning av bedrägerier – varningssystem som bygger på interna uppgiftslämnare (whistleblowing)	19
3.1.1. EU-institutionerna	19
3.1.2. Medlemsstaterna	20
3.2. Omorganisationen av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).....	22
3.3. Utveckling av det ömsesidiga biståndet.....	22
3.4. Kampen mot smuggling och piratkopiering av cigaretter.....	23
3.5. Skyddet av euron.....	24
3.6. Åtgärder i vissa medlemsstater 2006	24
4. Återvinning	25

4.1.	Jordbruk.....	25
4.1.1.	Arbetsgruppen för återvinning	25
4.1.2.	Finansiella korrigeringar	26
4.2.	Strukturfonderna	26
4.3.	Egna medel.....	28
4.4.	Återvinning sedan OLAF utrett ett ärende.....	28
4.5.	Nationella bestämmelser om återvinning av EU-medel.....	28

INLEDNING

Gemenskapen och medlemsstaterna delar ansvaret för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen och bekämpa bedrägerier. Kommissionen lämnar varje år en rapport i samarbete med medlemsstaterna, som presenterar de nya åtgärder som vidtagits med anledning av de skyldigheter som följer av artikel 280 i EG-fördraget. Denna rapport riktar till Europaparlamentet och rådet och offentliggörs.

Förutom en allmän översikt av åtgärder på olika områden har kommissionen i samråd med medlemsstaterna beslutat att gå in på fyra särskilda frågor, nämligen: riskanalys och riskhantering, registrering av uppgifter för uteslutning eller tidig varning, system med interna uppgiftslämnare samt återvinning genom avräkning.

I rapportens **första del** sammanfattas **statistiken över bedrägerier som anmälts** av medlemsstaterna enligt sektorsförordningarna. Där finns också statistik över den operativa verksamheten vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).

Rapportens **andra del** handlar om de åtgärder medlemsstaterna och kommissionen vidtagit för att **förebygga bedrägerier** och andra oegentligheter. Här tas även frågor kring **riskanalys och riskhantering** upp, liksom **registrering av uppgifter för uteslutning eller tidig varning**.

Den **tredje delen** sammanfattar de åtgärder som vidtagits för att **bekämpa bedrägerier**. Ett avsnitt handlar även om **varningssystem som bygger på interna uppgiftslämnare**.

Den **fjärde delen** presenterar de åtgärder som vidtagits för att **förbättra återvinningen** av utestående eller oriktigt utbetalda belopp. Ett avsnitt tar upp hur återvinning genom avräkning behandlas i den nationella rätten.

Rapporten ger endast en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits och de resultat som erhållits. Samtidigt offentliggör kommissionen två arbetsdokument. Det första innehåller en översikt av medlemsstaternas kommentarer¹ och det andra innehåller statistik över de oegentligheter medlemsstaterna anmält².

Tidigare års rapporter finns tillgängliga på OLAF:s hemsida.³

¹ ”Implementation of Article 280 of the Treaty by the Member States in 2006”, SEK(2007) 930 [ej på svenska].

² ”Statistical evaluation of irregularities”, SEK(2007) 938 [ej på svenska].

³ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/anti-fraud_en.html.

1. RESULTAT I KAMPEN MOT BEDRÄGERIER: STATISTIK ÖVER BEDRÄGERIER OCH OEGENTLIGHETER

1.1. Statistik över bedrägerier och oegentligheter som anmälts av medlemsstaterna 2006

Ansvaret för att skydda gemenskapernas ekonomiska intressen delas med medlemsstaterna. Enligt gemenskapsbestämmelserna är medlemsstaterna skyldiga att anmäla misstänkta bedrägerier och oegentligheter som kan skada gemenskapens intressen på de områden där medlemsstaterna har ansvar för att genomföra budgeten (t.ex. i fråga om jordbruket, strukturfonderna och föranslutningsstödet) och när det gäller uppbörden av de traditionella egna medlen. Medlemsstaterna ansvarar för cirka 80 % av utgifterna från gemenskapens budget.

I kommissionens dokument "Statistical evaluation of irregularities" som offentliggörs samtidigt med den här rapporten analyseras anmälningsstatistiken närmare. Den här rapporten innehåller ingen statistik över upptäckta oegentligheter i fråga om sådana utgifter som direkt förvaltas av gemenskaperna, men kommissionen har vidtagit nödvändiga åtgärder för att kunna presentera informationen framdeles.

Tabell 1 sammanfattar antalet anmälda oegentligheter och de belopp som berörts på varje område.

Tabell – Antal oegentligheter och belopp – år 2006

TOTALT 2006			
Område	Antal anmälda oegentligheter	Beräknade ekonomiska konsekvenser totalt av oegentligheter och misstänkta bedrägerier (i miljoner euro)	Beräknade ekonomiska konsekvenser av misstänkta bedrägerier (i miljoner euro)
Egna medel	5 243	353	134,39 (~0,94 % av de sammanlagda egna medlen 2006 ⁴)
EUGFJ:s garantisektion	3 249	87	29,8 (~0,06 % av de totala anslagen)
Strukturfonderna och Sammanhållningsfonden	3 216	703	157,56 (~0,41 % av de totala anslagen)

⁴ Procentandelen har beräknats utifrån uppskattningen av traditionella egna medel för 2006 års allmänna budget och inte utifrån räkenskaperna.

Föranslutningsstödet	384	12,32	1,57 (~0,03 % av de totala anslagen ⁵)
Totalt	12 092	1 155,32	323,32(~0,94 % av de egna medlen och ~0,2 % av de sammanlagda utgifterna på de övriga tre områdena ⁶)

1.1.1. Traditionella egna medel

Antalet anmälda bedrägerier och oegentligheter (belopp över 10 000 euro) minskade med 12 % (5 943 ärenden år 2005 jämfört med 5 243 ärenden 2006). Däremot ökade beloppen med 7 % (från 328 miljoner euro till 353 miljoner euro⁷). Bland de anmälda oegentligheterna förelåg misstanke om rena bedrägerier i 22 % av fallen (de beräknade ekonomiska konsekvenserna uppgår till cirka 134,39 miljoner euro, eller cirka 0,94 % av de egna medlen 2006 jämfört med 105,3 miljoner euro, eller cirka 0,85 % av de egna medlen 2005). Diagram 1 visar hur de anmälda oegentligheterna utvecklats under de fem senaste åren och de beräknade ekonomiska konsekvenserna.

Att ärendemängden ökat jämfört med 2003 kan bero på att medlemsstaterna numera gör fler anmälningar, att statistiken omfattar ärenden som avser transiteringar där räkenskaperna avslutats sent och på att nya medlemsstater anslutit sig. Antalet transiteringar där räkenskaperna avslutats sent och deras proportionella andel i förhållande till andra ärenden har minskat (med över en tredjedel)⁸ jämfört med 2005.

De varor som var mest utsatta för oegentligheter 2006 var liksom tidigare tobak och TV-apparater. Antalet ärenden var färre än 2005 när det gäller socker, fiske, glas och glasvaror samt optiska instrument. Däremot ökade omfattningen i fråga om kött, motorer och reservdelar, oorganiska produkter samt oljor och fetter. Inom textilsektorn ligger utvecklingen relativt stilla och rör rättigheter i storleksordningen 10,3 miljoner euro.

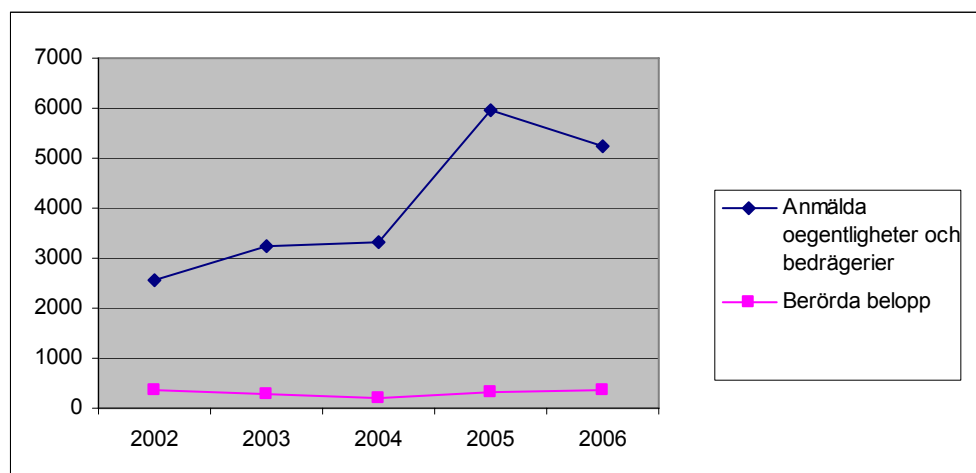
⁵ Andel misstänkta bedrägerier år 2000–2006 på alla anslag som beviljades under de åren.

⁶ För föranslutningsstödet har beräkningarna gjorts proportionellt för perioden 2000–2006.

⁷ Siffrorna i rapporten från 2005 har uppdaterats.

⁸ År 2005 avsåg 2 313 ärenden transiteringar där räkenskaperna avslutats sent. År 2006 berördes 1 381 ärenden.

Diagram 1: Antal anmälda oegentligheter och beräknade ekonomiska konsekvenser för traditionella egna medel år 2002-2006 (i miljoner euro)

1.1.2. Jordbruksutgifter (Garantisektionen vid EUGFJ)

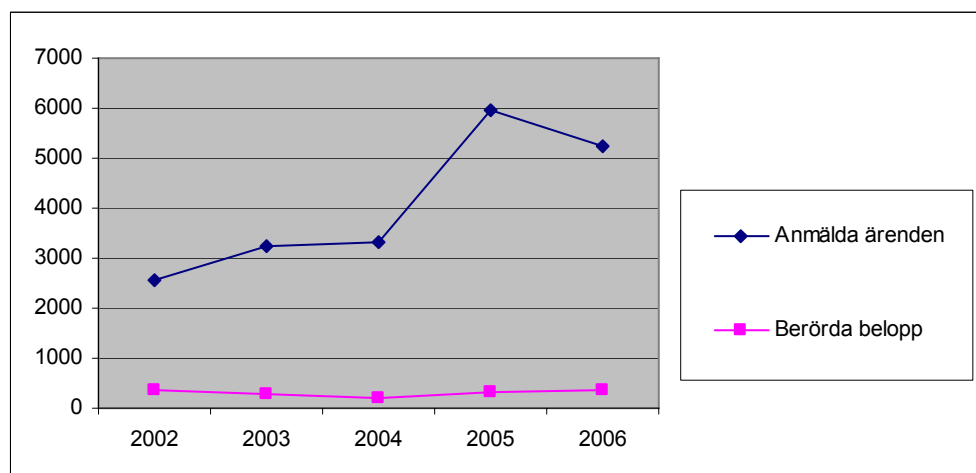
År 2006 anmäldes 3 % fler oegentligheter än föregående år (3 249 ärenden anmäldes 2006). Det sammanlagda beloppet 2006 uppgick till 87 miljoner euro, vilket är en minskning med 15 %, och motsvarade nära 0,17 % av de sammanlagda anslagen till garantisektionen vid EUGFJ (49 742 miljoner euro år 2006). Bland de anmälda oegentligheterna förelåg misstanke om bedrägerier i cirka 10 % av fallen. (Dessa fall rör 29,8 miljoner euro, eller nära 0,06 % av de sammanlagda anslagen, vilket kan jämföras med 21,5 miljoner euro eller 0,05 % av anslagen år 2005).

De flesta anmälningarna avser bidrag till jordbruksutveckling, nötkött eller frukt och grönsaker. Dessa tre sektorer står tillsammans för nära 60 % av alla anmälda oegentligheter och nära 70 % av det sammanlagda berörda beloppet.

När det gäller jordbruksutgifterna antog kommissionen 2006 en förordning⁹ som från och med 2007 förenklar anmälningsrutinerna. Från och med 2007 har det tröskelvärde vid vilket oegentligheter måste anmälas av medlemsstaterna samordnats med tröskelvärdet för strukturfonderna (10 000 euro).

⁹ Närmare hänvisningar till de bestämmelser som nämns i det här avsnittet finns i det tidigare nämnda interna arbetsdokumentet "Statistical evaluation of irregularities".

Diagram 2: Antal anmälda oegentligheter och beräknade ekonomiska konsekvenser för jordbruksutgifter år 2002–2006 (i miljoner euro)

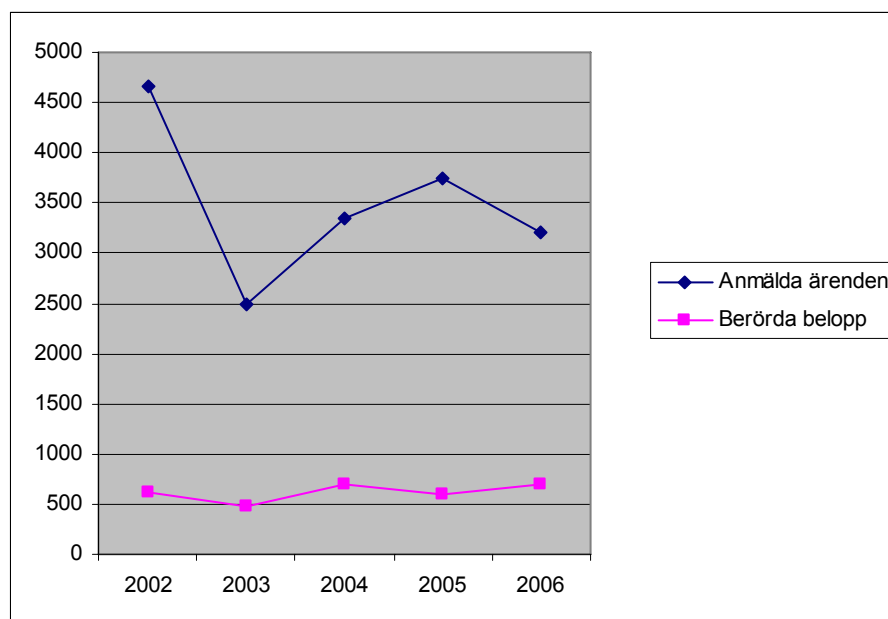
1.1.3. Strukturåtgärder

Europaparlamentet och rådet antog en rad förordningar om strukturfonderna för den nya programperioden 2007–2013. Kravet på att anmäla oegentligheter till kommissionen har vidhållits. De äldre bestämmelserna är fortfarande tillämpliga på program som inleddes under tidigare programperioder.

De anmälda oegentligheterna år 2006 (3 216 ärenden, däribland även sådana som avser Sammanhållningsfonden) minskade med 10 % jämfört med föregående år (3 750 ärenden). Däremot utgjorde den ekonomiska omfattningen (703 miljoner euro) en ökning med 17 %. De beräknade ekonomiska konsekvenserna av anmälda oegentligheter 2006 motsvarar cirka 1,83 % av 2006 års anslag till strukturfonderna och Sammanhållningsfonden (38,430 miljarder euro). De misstänkta bedrägerierna utgör cirka 16,6 % av de anmälda ärendena (157,56 miljoner euro eller närmare 0,41 % av de sammanlagt beviljade medlen, vilket kan jämföras med beloppet år 2005 som uppgick till 205 miljoner euro eller 0,53 % av de beviljade medlen). De slutliga ekonomiska konsekvenserna kommer inte att vara kända innan programmen avslutats.

Liksom tidigare år anmäldes flest oegentligheter avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden (cirka 75 % av anmälningarna). Anmälningarna av oegentligheter avseende utvecklingssektionen vid EUGJF ökade med 38 % medan anmälningarna för Sammanhållningsfonden och Fonden för fiskets utveckling var oförändrade.

Diagram 3: Antal anmälda oegentligheter och beräknade ekonomiska konsekvenser för strukturåtgärder år 2002–2006 (i miljoner euro)

1.1.4. Föranslutningsstödet

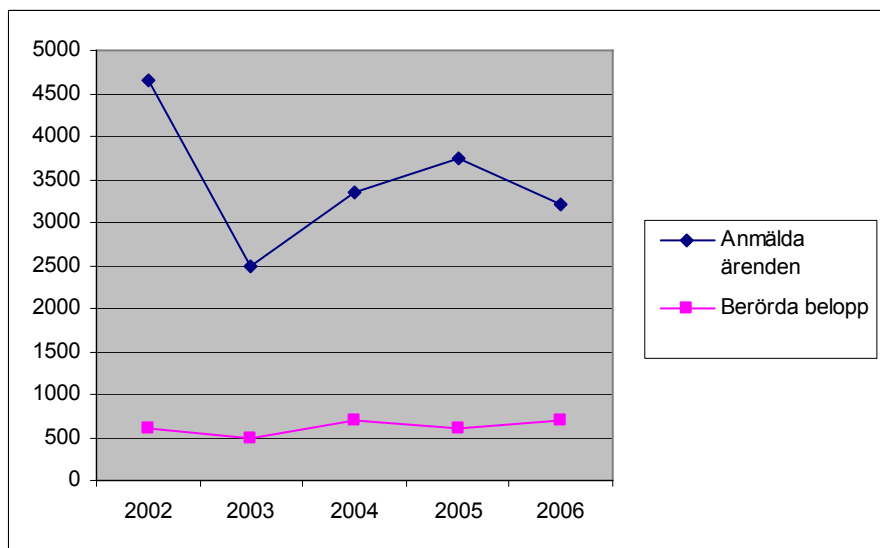
De sammanlagda oegentligheterna avseende föranslutningsinstrumenten Phare, Sapard och Ispa ökade under 2006 med 13,6 % (384 ärenden jämfört med 338 år 2005). De beräknade ekonomiska konsekvenserna av oegentligheterna ökade avseende Phare och Sapard men minskade avseende Ispa (där de sjönk från 6,9 miljoner euro år 2005 till 1,2 miljoner år 2006). De sammanlagda belopp som berördes av anmälningarna år 2006 ökade med 26 % (12,318 miljoner euro jämfört med 16,7 miljoner år 2005), vilket motsvarar ungefär 2,8 % av de sammanlagda stödberättigande beloppen för de tre instrumenten. Av de belopp för vilka oegentligheter anmäls förelåg misstanke om bedrägeri avseende cirka 14,63 % av beloppen. De ekonomiska konsekvenserna beräknas till 1,57 miljoner euro. De ekonomiska konsekvenserna av bedrägerier som anmäldes under 2000–2006 utgör 0,03 % av de anslag som beviljats de tre instrumenten under perioden.

Det vanligaste problemet för alla instrumenten var att kostnaderna inte var stödberättigande.¹⁰ Avseende Phare var det näst vanligaste problemet att kostnaden varit otillbörlig.¹¹

¹⁰ För att en kostnad ska vara stödberättigande måste den följa de kriterier medlemsstaterna uppställt och ha betalats enligt bestämmelserna i EG-rätten och nationell lag.

¹¹ En kostnad är otillbörlig när den visserligen är stödberättigande men inte kunnat styrkas med tillräckliga verifikat eller pengarna använts i andra syften än de som stödet var ämnat för.

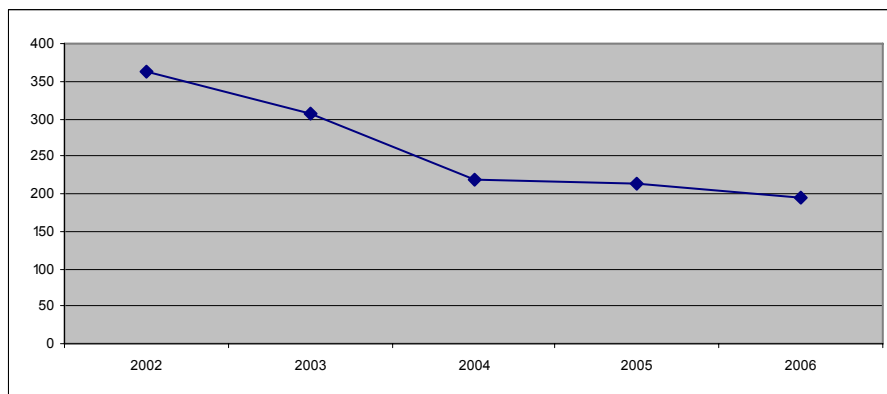
Diagram 4: Antal anmälda oegentligheter och beräknade ekonomiska konsekvenser för föranslutningsstödet år 2002–2006 (i tusental euro)

1.2. Statistik över OLAF:s verksamhet

OLAF inledde färre utredningar med anledning av lämnade uppgifter (195 ärenden inleddes 2006 jämfört med 214 år 2005). Beslutet om att börja utreda ett ärende fattas efter en inledande bedömning.

Diagram 5: Ärenden som inlemts efter bedömning av lämnade upplysningar

Den 31 december 2006 var sammanlagt 430 ärenden under utredning, vilket kan jämföras med 452 pågående utredningar den 31 december 2005.

Tabell 2: Pågående ärenden den 31 december 2006 med angivande av sektor och beräknade ekonomiska konsekvenser

Sektor	Pågående ärenden den 31 december 2006	Beräknad ekonomisk konsekvens (i miljoner euro)
Jordbruk	65	202,7
Strukturfonderna	46	192,9
Tull	111	748,9
Direkta utgifter	118	293,4
Interna utredningar	91	301
Totalt	431	1.738,8

Närmare uppgifter om OLAF:s utredningar och en jämförelse med tidigare år finns i OLAF:s verksamhetsrapport.¹²

2. FÖREBYGGANDE AV BEDRÄGERIER

2.1. Riskanalys, riskhantering och kontroller

Lämplig riskanalys och riskhantering i ett sunt kontrollsystem bidrar till en effektiv användning av de allmänna medlen. Dessa frågor utvecklas både inom kommissionen och i medlemsstaterna i syfte att aktivt skydda gemenskapens ekonomiska intressen och att arbeta förebyggande och med välriktade insatser.

2.1.1. Åtgärder avseende utgifter

Riskhantering används sedan många år tillbaka av kommissionen, och inte bara för utgifter. Sedan man fastställt behovet av en gemensam ram för riskhantering¹³ började kommissionen 2006 vidta vissa åtgärder.¹⁴ Syftet är att förbättra beslutsgången, öka effektiviteten och stärka tillförlitligheten i förvaltningssystemen. Kommissionens olika avdelningar har gemensamma metoder för att göra riskanalyser och välja lämpliga lösningar. I slutet av 2006 gjordes ett pilotförsök för att förbättra strukturen på riskförvaltningen och effektivisera arbetet med gemensam förvaltning vid närbesläktade generaldirektorat. Försöket ska permanentas 2007.

På nationell nivå har alla medlemsstater inom ramen för sin budgetbehandling bestämmelser som ska hjälpa förvaltarna att bedöma och hantera ekonomiska risker

¹² http://ec.europa.eu/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

¹³ Meddelande om en färdplan för en integrerad ram för intern kontroll, KOM(2005) 252.

¹⁴ Meddelande från kommissionsledamot Dalia Grybauskaitė, i samråd med ordföranden och vice ordförande Siim Kallas: "Towards an effective and coherent risk management in the Commission services", SEK(2005) 1327.

som uppstår när stöd beviljas eller offentlig upphandling genomförs, bland annat om hur mottagarna ska kontrolleras.¹⁵

Enligt de nya budgetbestämmelser som antogs 2006¹⁶ ska de nationella förvaltningarna inrätta effektiva interna kontrollsystem och göra den revision som krävs avseende EU-anslag som de förvaltar. Där ingår krav på att begära in upplysningar och lämna en årlig rapport om kontroll och revision.

Ungefär hälften av medlemsstaterna har allmänna nationella bestämmelser (handledningar eller praxis)¹⁷ eller bestämmelser om riskanalys och riskhantering på särskilda områden.¹⁸

Nio medlemsstater har särskilda verktyg för att analysera vilka risker nya mottagare av allmänna medel utgör. I *Irland* kan man till exempel innan stödet beviljas begära in ytterligare upplysningar som tidigare inte varit tillgängliga om nya sökande. I *Polen* brukar kontroller på plats i första hand göras av mottagare som får jordbruksstöd för första gången.

Om man bedömer att en viss mottagare utgör en riskfaktor kan *förvaltningsmyndigheten göra närmare kontroller*¹⁹ eller *systematiskt kräva säkerheter*.²⁰

När stöd beviljas eller offentlig upphandling genomförs (nationellt eller inom EU) kräver förvaltningen att de sökande ska lämna in relevanta handlingar som visar att de uppfyller kraven. I vissa medlemsstater har förvaltningen (direkt eller indirekt) *tillgång till särskilda databaser* där de kan kontrollera att uppgifterna stämmer. Databaser finns t.ex. över skatteuppgifter (i över hälften av medlemsstaterna²¹), finansieringsinstitut²² samt fysiska eller juridiska personer som ådömts sanktioner inom ramen för ett administrativt²³ eller straffrättsligt²⁴ förfarande. I *Ungern* inrättades 2006 ett nytt register för skydd av fordringsägare, som ska ge uttömmande

¹⁵ Bestämmelserna har funnits sedan många år tillbaka, men utvecklas. Spanien uppger till exempel att man 2006 infört en lag om stöd som gör det möjligt att åtala personer som försummat att ställa säkerhet.
¹⁶ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L248, 16.9.2002, s. 1), senast ändrad genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 1995/2006 av den 13 december 2006 (EUT L 390, 30.12.2006).

¹⁷ Tjeckien, Danmark, Polen, Finland och Storbritannien.

¹⁸ Offentlig upphandling: Irland, Nederländerna, Polen och Storbritannien. Stöd och bidrag (inklusive strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, föranslutningsinstrumenten och övergångsmekanismen): Belgien, Tjeckien, Malta, Nederländerna, Polen och Slovakien. Jordbruk: Irland, Frankrike och Luxemburg.

¹⁹ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Storbritannien.

²⁰ Tyskland och Frankrike. Enligt maltesisk rätt kan myndigheterna kräva säkerhet från den som utgör en särskild risk vid momsregistrering.

²¹ Tjeckien, Danmark, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Finland och Sverige. I Portugal föreskriver budgetlagen 2006 att uppgifter om de största skatteskulderna ska offentliggöras.

²² Danmark, Grekland (indirekt), Frankrike, Litauen, Nederländerna, Finland och Storbritannien.

²³ Grekland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Österrike, Polen, Portugal och Finland.

²⁴ Tjeckien, Danmark, Grekland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Portugal och Finland.

och aktuella upplysningar om solvens och eventuella domstolsförelägganden mot registrerade bolag.

2.1.2. *Tull*

De nationella tullmyndigheterna har länge använt riskanalys för att identifiera eventuell olaglig verksamhet och rikta sina kontroller bättre. Med åren har de nationella tullmyndigheterna kunnat öka effektiviteten tack vare samordning på EU-nivå.

För att bättre bekämpa transiteringsbedrägerier lade kommissionen 1997 fram meddelandet ”En åtgärdsplan för transiteringen i Europa – en ny tullpolitik”²⁵ och omarbetade 2001 den rättsliga ramen, bland annat genom att inrätta ett nytt datoriserat transiteringssystem (NCTS). Efter revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2006 vidtog kommissionen åtgärder för att från och med 2007 få tillgång till uppgifterna i NCTS om känsliga varor för att göra riskanalyser och utarbeta strategier för riktade fysiska kontroller av transitvaror.

Kommissionen har även fortsatt förbättringarna av ConTraffic-systemet som ger en helhetsbild av hur varor i containrar förflyttas. Systemet gör det möjligt att följa en container och kontrollera misstänkta leveranser. Tack vare ett nytt webbgränssnitt som togs i bruk 2006 och en databas som nu innehåller över 220 miljoner registreringar av över 4,4 miljoner containrar kan de nationella myndigheterna använda systemet för att bekämpa bedrägerier, som vid vissa gemensamma tullinsatser under 2006.

I december 2006 antog kommissionen en förordning²⁶ som ändrade vissa tillämpningsföreskrifter för gemenskapens tullkodex. Enligt förordningen ska man använda gemensamma riskkriterier, gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma standarder för en harmoniserad användning av tullkontroller i specifika fall.

2.2. **Registrering av uppgifter för uteslutning, tidig varning eller certifiering**

2.2.1. *På EU-nivå*

År 2006 såg kommissionen över systemen för tidig varning och svartlistning²⁷ för att förbättra riskhanteringen vid offentlig upphandling och skydda gemenskapens ekonomiska intressen. OLAF och Transparency International anordnade i januari

²⁵ KOM(1997) 188 slutlig, EGT C 176, 10.6.1997.

²⁶ Kommissionens förordning (EG) nr 1875/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, EUT L 360, 19.12.2006.

²⁷ Uteslutning är en administrativ påföljd som innebär att en ekonomisk aktör utesluts från vissa förfaranden, t.ex. inte får delta i offentlig upphandling eller inte kan beviljas stöd, om han eller hon befinner sig i en av de situationer som beskrivs i uteslutningskriterierna. De aktörer som utesluts förs upp i en databas som är tillgänglig för behöriga myndigheter.

2006 en konferens om hur EU:s ekonomiska intressen skulle kunna skyddas genom svartlistning.²⁸

Efter ändringarna av budgetförordningen 2006 sägs nu i artikel 95 att man ska inrätta en central databas, gemensam för institutionerna, genomförandeorgan och de organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen. Databasen ska innehålla närmare uppgifter om anbudssökande och anbudsgivare som utesluts från deltagande i upphandlingsförfaranden eller beviljande av stöd som finansieras via gemenskapens budget. Databasen ska innehålla relevanta uppgifter om organisationer som dömts för bedrägeri eller korruption i medlemsstater eller tredjeländer som deltar i genomförandet av EU:s program. Uppgifter från samarbetsparterna ska föras in i databasen och den ska även vara öppen för andra myndigheter i medlemsstaterna som deltar i genomförandet av gemenskapens budget.²⁹

Kommissionen har redan ett datoriserat system för tidig varning (EWS – Early Warning System), som innehåller upplysningar om medel som direkt förvaltas av kommissionen, med beaktande av bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

Kommissionen förvaltar också ett datasystem över sådana ekonomiska aktörer som kan utgöra en risk för garantisektionen vid EUGFJ. Uppgifterna matas in i systemet av medlemsstaterna. I den andra rapporten om genomförandet av den förordning som inrättade systemet³⁰ tar kommissionen upp problem som uppkommit, t.ex. att få oegentligheter anmäls, att de rättsliga begreppen är svårtolkade och att medlemsstaterna fruktar att bli dragna inför nationell domstol av ekonomiska aktörer som registrerats.

Förutom databaser över uteslutna aktörer finns även databaser över pålitliga mottagare, vilket bidrar till en bättre riskanalys. I förordningen om ändring av tillämpningsföreskrifterna för gemenskapens tullkodex³¹ sägs att tillförlitliga ekonomiska aktörer som uppfyller vissa kriterier kan beviljas status som godkända ekonomiska aktörer och omfattas av förenklingar i enlighet med tullbestämmelserna och av lättnader när det gäller tullkontroller.

2.2.2. *I medlemsstaterna*

Enligt de två direktiven om offentlig upphandling från 2004³² är medlemsstaterna skyldiga att från offentlig upphandling utesluta ekonomiska aktörer som i en lagakraftvunnen dom dömts för bedrägeri, korruption, deltagande i kriminella organisationer, penningtvätt eller någon annan verksamhet som skadar

²⁸ Efter konferensen utarbetade Transparency International en rad rekommendationer om hur uteslutningssystemet vid kommissionen skulle kunna förbättras och om införande av ett centralt EU-förvaltad uteslutningssystem för alla gemenskapsutgifter, även utgifter med delad förvaltning.

²⁹ Den centrala databasen ska upprättas senast den 1 januari 2009.

³⁰ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordning nr 1469/95 (svarta listan), KOM(2005) 520, SEK(2005) 1333, 20.10.2005.

³¹ Se fotnot 26.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet), EUT L 134, 30.4.2004.

gemenskapens ekonomiska intressen. Enligt direktiven får också ekonomiska aktörer uteslutas om de är i konkurs eller likvidation, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse med borgenärer, har avbrutit sin näringsverksamhet eller är i en motsvarande situation, har fällits för brott mot yrkesetiken enligt lagakraftvunnen dom, har gjort sig skyldiga till ett allvarligt fel i yrkesutövningen, eller inte har fullgjort sina skyldigheter att betala socialförsäkringsavgifter eller skatt.

I samband med den senaste utvecklingen av system för tidig varning och uteslutning (svartlistning) har medlemsstaterna uppmanats att lämna information om eventuella databaser över mottagare som innebär en risk och beskriva dem närmare. Hälften av medlemsstaterna³³ saknar sådana databaser, vilket inte ska tolkas som att de saknar verktyg eller gällande bestämmelser för att identifiera högriskmottagare (se punkt 2.1.1.).

Nästen alla databaser som beskrivits har inrättats i förebyggande syfte (system för tidig varning)³⁴. De som finns upptagna i databasen måste till exempel ställa säkerheter eller underkasta sig närmare kontroller. Sju av databaserna³⁵ ägnas (ibland uteslutande) åt påföljder, varför registrering i databasen innebär eller kan innebära uteslutning från deltagande i offentlig upphandling eller beviljande av stöd under en viss tid.

Alla databaser innehåller upplysningar om den juridiska person som är ansvarig för oegentligheten, och de flesta databaser innehåller även upplysningar om de fysiska personer som berörs (t.ex. den som har begått oegentligheten eller företagets VD)³⁶. Sex databaser innehåller även uppgifter om juridiska personer med anknytning till den juridiska person som hålls ansvarig för oegentligheten (holdingbolag, dotterbolag o. dyl.)³⁷.

I databaser på skatteområdet³⁸ registreras mottagare som underlåtit att betala in skatt eller sociala avgifter i tid. I vissa databaser registreras även skuldsatta mottagare³⁹, mottagare som är föremål för administrativa påföljder⁴⁰, som fått föreläggande om att fullgöra en administrativ skyldighet⁴¹, som åtalats för ekobrott⁴² eller som dömts för ekobrott (i första eller andra instans)⁴³. I de flesta fallen är det skattemyndigheten som fattar beslut om registrering eller radering av mottagare i databasen⁴⁴.

³³ Belgien, Tjeckien, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Ungern, Frankrike, Cypern, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Finland och Storbritannien.

³⁴ Danmark, Slovenien och Slovakien (skattedatabaser). Tyskland, Italien och Österrike (databaser med uppgifter om offentlig upphandling). Litauen och Polen (strukturfonderna och Sammanhållningsfonden).

³⁵ Tyskland, Italien, Österrike, Polen, Slovakien och Sverige.

³⁶ Utom Polen.

³⁷ Tyskland, Italien, Litauen, Österrike, Slovakien och Sverige.

³⁸ Danmark, Slovenien, Slovakien och Sverige.

³⁹ Slovakien och Sverige.

⁴⁰ Slovenien och Slovakien.

⁴¹ Danmark, Slovenien och Slovakien.

⁴² Slovenien och Slovakien.

⁴³ Danmark och Slovakien.

⁴⁴ Danmark, Slovenien och Sverige. I Slovakien sker registrering och radering automatiskt.

När det gäller databaser som avser *offentlig upphandling*⁴⁵ kan nämnas att mottagare i Österrike registreras om de fått föreläggande om att fullgöra en administrativ skyldighet. I Tyskland registreras mottagare i korruptionsregistret om de ådömts en administrativ påföljd eller fällts för ekobrott i sista instans. Den största databasen tycks vara den italienska databasen över offentliga bygg- och anläggningsarbeten, där alla de ovan beskrivna situationerna kan leda till registrering. Mottagarna registreras också om de inte fullgjort sina förpliktelser när de beviljats bidrag eller tilldelats kontrakt efter offentlig upphandling.

Det vanligaste skälet till att registrera mottagare i databaser över *stöd*⁴⁶ är att de inte fullgjort sina skyldigheter när stödet beviljades⁴⁷. Andra skäl är t.ex. att åtal väckts⁴⁸ eller att de dömts för ekobrott⁴⁹.

De vanligaste *skälen till att radera* en registrering är att den tillåtna registrerings tiden löpt ut⁵⁰, den ursprungliga situationen förändrats⁵¹ eller att det efter utredning konstaterats att inga oegentligheter förekommit⁵². I två länder kan uppgifterna inte raderas⁵³.

I fråga om *rätten att gå i svaromål* informerar sex medlemsstater mottagarna om att de registrerats i databasen⁵⁴. Ibland kan man överklaga registreringen⁵⁵. Överklagandet kan göras via ett administrativt⁵⁶ eller rättsligt förfarande⁵⁷.

De flesta uppgifterna är *centraliserade*⁵⁸, andra *förvaltas lokalt*. Fyra databaser är öppna för andra myndigheter än dem som förvaltar basen⁵⁹. I tre medlemsstater är databasen också tillgänglig för myndigheter i andra medlemsstater, tredjeländer eller internationella organisationer som har motsvarande regelverk om skydd av personuppgifter och som begär tillgång till uppgifterna⁶⁰. Inget land utom Sverige ger allmänheten tillgång till databaserna.

Över hälften av medlemsstaterna⁶¹ uppger att de har strängare regler om *skydd av personuppgifter* än gemenskapens regelverk (t.ex. grundlagsfäst skydd).

⁴⁵ Tyskland (Berlin), Italien och Österrike.

⁴⁶ Strukturfonderna och Sammanhållningsfonden: Litauen, Malta och Polen. Jordbruk: Lettland.

⁴⁷ Lettland, Litauen och Polen.

⁴⁸ Polen.

⁴⁹ Lettland.

⁵⁰ Danmark, Tyskland, Österrike, Slovenien och Sverige.

⁵¹ Tyskland. Artikel 8.2 i lagen om registrering av korruption.

⁵² Polen.

⁵³ Lettland och Litauen.

⁵⁴ Danmark, Tyskland, Italien, Lettland, Litauen och Sverige.

⁵⁵ Danmark, Tyskland, Italien, Lettland och Sverige.

⁵⁶ Danmark, Italien och Lettland.

⁵⁷ Tyskland och Sverige.

⁵⁸ Danmark, Tyskland (centraliserat inom förbundsländerna), Italien, Litauen, Malta, Österrike, Polen, Slovenien och Sverige.

⁵⁹ Tyskland, Malta, Österrike och Sverige.

⁶⁰ Danmark (i undantagsfall), Italien och Sverige.

⁶¹ Tyskland, Irland, Grekland, Spanien, Italien, Lettland, Malta, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien och Sverige.

Medlemsstaterna nämner flera *problem* som uppstått när uppgifterna lagrats eller använts, t.ex. olämplig rättslig grund⁶², behovet av ett rättsligt syfte som motiverar databasen⁶³, tveksamhet om huruvida uppgifter om juridiska och fysiska personer får registreras i systemet⁶⁴, tekniska problem med samkörning av uppgifter i olika databaser⁶⁵, problem med att identifiera bolag som ändrat bolagsform⁶⁶ och problem med att söka i alla uppgifter vid komplicerad riskanalys⁶⁷. Problemen liknar dem som påtalades i kommissionens andra rapport om genomförandet av förordningen om åtgärder som ska vidtas gentemot vissa förmånstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket⁶⁸.

Det finns också *bestämmelser om pålitliga mottagare*, t.ex. en databas med registrerade aktörer ("vita listan"), ett certifieringssystem eller kvalitetsutvärdering av resultaten.

I Tyskland (Berlin) kan företag som visat sin tekniska kapacitet och tillförlitlighet begära att bli uppförda i ett *register över företagare och leverantörer på bygg- och anläggningsområdet*. Företag som gjort sig skyldiga till förseelser stryks ur registret under en viss tid och kan uteslutas från offentlig upphandling.

I Italien måste alla företag som utför offentliga bygg- och anläggningsarbeten till ett värde av över 150 000 euro erhålla ett certifikat. Dessa certifierade företag förs in i ett *datoriserat register* av det italienska observatoriet för offentliga bygg- och anläggningsarbeten. En certifiering (auktorisering) krävs också enligt lagstiftningen mot maffian.

Den ovanstående genomgången av olika sorters databaser ger ingen vägledning om vad som är vanligast i medlemsstaterna, men exemplen visar på olika möjligheter. Genomgången har också givit kommissionen möjlighet att utreda om EU:s politik för tidig varning och svartlistning bör förbättras, och hur bestämmelserna och rutinerna i så fall skulle kunna göras tydligare och mer insynsvänliga.

2.3. Bättre insyn i den ekonomiska förvaltningen av EU-medel

Efter europeiska öppenhetsinitiativet⁶⁹ innehåller nu artikel 30.3 i budgetförordningen nya bestämmelser om tillgång till information om mottagare av medel ur budgeten, oavsett förvaltningsmetod. En årlig rapport kommer från och med 2008 att upprättas om mottagare av stöd från strukturfonderna. Inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska en rapport från och med 2008 lämnas om utgifter via Europeiska garantifonden för jordbruket och från och med den 1 januari 2007 om utgifter som finansieras via Europeiska jordbruksfonden för

⁶² Slovakien.

⁶³ Österrike.

⁶⁴ Litauen.

⁶⁵ Malta.

⁶⁶ Österrike.

⁶⁷ Slovakien.

⁶⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordning nr 1469/95 (svarta listan), KOM(2005) 520, SEK(2005) 1333, 20.10.2005.

⁶⁹ KOM(2006) 194 slutlig.

landsbygdsutveckling. Flera medlemsstater⁷⁰ tillämpade öppenhetsprincipen redan innan budgetförordningen omarbetades. Kommissionen har en central webbsida med länkar till relevanta webbsidor i medlemsstaterna⁷¹. Kommissionen offentliggör redan upplysningar om mottagare av stöd från program som direkt förvaltas av kommissionen.⁷²

Genom att offentliggöra dessa ekonomiska upplysningar ger man allmänheten möjlighet att indirekt kontrollera hur EU-medlen används, vilket bidrar till att skydda gemenskapens ekonomiska intressen.

2.4. Bättre regler för redovisning och revision så att ansvarsfrihet kan beviljas

Kommissionen antog i januari 2006 en handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll⁷³, bland annat med anledning av revisionsrättens yttrande nr 2/2004⁷⁴. Handlingsplanen ingår i Barrosokommissionens mål att Europaparlamentet ska bevilja ansvarsfrihet för hur budgeten genomförts.

I kommissionens årsrapport 2005 om skyddet av gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning⁷⁵ fanns mycket information om medlemsstaternas system för certifiering av god förvaltning av offentliga utgifter.

Nedan följer en genomgång av några viktiga utvecklingstendenser under 2006⁷⁶.

Flera förbättringar som ska förenkla och förtydliga bestämmelserna på området infördes genom den nya förordning om strukturfonderna för perioden 2007–2013 som rådet antog i juli 2006 och genom rådets förordning (EG) nr 1290/2005⁷⁷ av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik. Därmed får kommissionen, revisionsrätten och Europaparlamentet bättre garantier för att medlen används väl. Man har utvärderat de olika leden i medlemsstaternas kontroller och infört indikatorer för kontrollerna av att förvaltningen varit laglig och korrekt.

Tillsynen av utbetalande organ inom ramen för delad förvaltning har skärpts och ett system för regelbunden revision planeras både för jordbruksbidrag och för bidrag från strukturfonderna.

⁷⁰ Belgien, Danmark, Estland, Frankrike, Nederländerna, Portugal, Spanien, Slovenien, Sverige och Storbritannien lämnade 2006 uppgifter till allmänheten om mottagarna av stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

⁷¹ http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm.

⁷² http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm.

⁷³ Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och revisionsrätten: Kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll, KOM(2006) 9 och SEK(2006) 49. Med integrerad ram avses sådana övervaknings- och kontrollsystem som ger rimlig säkerhet om att risken för fel hanteras korrekt i de olika etapperna.

⁷⁴ Yttrande nr 2/2004 av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt över en modell för samordnad granskning (single audit), EUT C 107, 30.4.2004.

⁷⁵ KOM(2006) 378 slutlig.

⁷⁶ Se även den första lägesrapporten om kommissionens handlingsplan för en integrerad ram för intern kontroll, KOM(2007) 86 slutlig.

⁷⁷ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (EUT L 209, 11.8.2005).

Myndigheterna i *Wales* och *Österrike* ingick 2006 ett förtroendeavtal med kommissionen. Det rör sig om ett frivilligt åtagande mellan kommissionen och myndigheterna i medlemsstaterna som bygger på ömsesidigt förtroende och som ska säkra kvaliteten på revisionen av pågående program som finansieras via strukturfonderna fram till 2008. Genom arrangemanget har kommissionen fått försäkringar om att det finns väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem, en revisionsstrategi och högkvalitativ årsredovisning. Långt framskridna förhandlingar förs med andra medlemsstater om liknande arrangemang.

På Europaparlamentets och kommissionens förslag antog *Nederländerna* 2006 ett förslag om politiskt ansvar för den nationella revisionsförklaringen om EU-medlen. Kommissionen anser att initiativet kan bana väg för liknande initiativ i framtiden.

2.5. Herkulesprogrammet för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

Herkulesprogrammet används för att stödja insatser som bidrar till skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen.⁷⁸ I juni föreslog kommissionen att Herkulesprogrammet skulle omarbetas och förlängas fram till slutet av 2013⁷⁹.

År 2006 användes programmet för att samfinansiera 11 utbildningsprojekt, 5 seminarier, en jämförande rättsstudie av lagstiftningsarbetet och 23 projekt som gällde tekniskt bistånd.

Kommissionen föreslog en höjning med 44 miljoner euro av anslagen till programmet under programperioden 2007–2013 (6 miljoner euro för 2007). Därmed skulle man bland annat kunna finansiera utbildningsinsatser och inköp av utrustning för att bekämpa cigarettsmuggling inom ramen för samarbetsavtalet med cigarettertillverkaren Philip Morris International.

3. KAMPEN MOT BEDRÄGERIER

3.1. Spårning av bedrägerier – varningssystem som bygger på interna uppgiftslämnare (whistleblowing)

Tjänstemän och övriga anställda i förvaltningen är de som har bäst insyn i riskerna och därmed även bäst kan förebygga och motverka bedrägerier. Systemet med interna uppgiftslämnare har utvecklats snabbt på senare år i många medlemsstater, inom EU och inom olika internationella organisationer.

3.1.1. EU-institutionerna

År 1999 införde EU-institutionerna en ny bestämmelse om att alla tjänstemän och övriga anställda är skyldiga att utan dröjsmål underrätta sin avdelningschef eller generaldirektör eller, om den anställde anser det nödvändigt, lämna upplysningar

⁷⁸ http://ec.europa.eu/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

⁷⁹ KOM(2006) 339. När den här rapporten färdigställdes hade förslaget ännu inte antagits av rådet och parlamentet.

direkt till sin generalsekreterare eller till OLAF om tjänstemannen eller den anställde hyser misstanke om eller har kännedom om klandervärda handlingar.⁸⁰

År 2004 infördes en ny artikel i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen. I artikel 22 a i tjänsteföreskrifterna tas samma skyldighet upp som i beslutet från 1999⁸¹.

Tjänsteföreskrifterna medger även ett visst meddelarskydd. Bland annat sägs att den tjänsteman som lämnat uppgifter inte får ”av denna anledning av institutionen behandlas på ett sätt som är till hans nackdel om han har agerat på ett rimligt och ärligt sätt”.

Som ett led i det etiska arbetet har kommissionen även tillhandahållit utbildning av EU-tjänstemän och övriga anställda om skyldigheten att lämna uppgifter om bedrägerier och eventuella oegentligheter.

År 2006 hade OLAF inga uppgifter från interna uppgiftslämnare som ledde till någon utredning.

3.1.2. Medlemsstaterna

I de uppgifter som låg till grund för den här rapporten uppgav alla medlemsstater att de i lag eller praxis fastställt en rättighet eller skyldighet för offentliga tjänstemän och övriga statsanställda att anmäla om de vid tjänsteutövningen kommit att misstänka att oegentligheter, bedrägerier, korruption eller någon annan brottslig handling förekommit inom den organisation där de arbetar. Bestämmelserna eller praxis bidrar till att skydda skattemedel, däribland gemenskapsmedel.

De flesta medlemsstaterna⁸² har straffrättsliga bestämmelser om anmälningsplikt för offentliga tjänstemän avseende förseelser som de upptäckt i tjänsteutövningen. Därtill kommer ofta⁸³ bestämmelser i olika uppförandekodexar, cirkulär och handböcker som fastställer tillämpningsföreskrifter för anmälningsplikten. I elva medlemsstater⁸⁴ är det inte straffrätten utan förvaltningsrätten som innehåller bestämmelser om anmälningsplikt av oegentligheter som fastställts eller misstänks i tjänsteutövningen.

⁸⁰ Artikel 2 i det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁸¹ ”En tjänsteman som under eller i samband med tjänsteutövningen får kännedom om förhållanden som ger anledning att misstänka bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen, eller om ett beteende i samband med tjänsteutövningen som kan innebära ett allvarligt åsidosättande av de förpliktelser som åligger gemenskapernas tjänstemän, skall omedelbart underrätta antingen sin närmaste överordnade eller generaldirektören, eller, om han anser det nödvändigt, generalsekreteraren eller personer i motsvarande ställning, eller vända sig direkt till OLAF”.

⁸² Belgien, Tjeckien (bestämmelser finns även i arbetsrätten), Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien och Slovakien.

⁸³ Belgien, Estland, Spanien, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Slovenien och Slovakien.

⁸⁴ Danmark, Tyskland, Irland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Finland, Sverige och Storbritannien.

Anmälningssplikten är ofta allmän och avser alla misstankar om förseelser. I vissa fall avses bara allvarligare fall, bl.a. brottsmisstanke. En medlemsstat⁸⁵ uppger att anmälningssplikten skärpts i fråga om förseelser med offentliga medel, däribland EU-medel.

Utom i två länder⁸⁶ medför bestämmelserna att statligt anställda som får kännedom om en anmälningsspliktig omständighet i första hand ska vända sig till sin närmast överordnade (eller någon annan överordnad om det är befogat med tanke på omständigheterna⁸⁷). Denne ska i sin tur överlämna informationen till behöriga myndigheter, om det är nödvändigt. Den statsanställda kan ibland anmäla saken direkt till en oberoende intern myndighet utan att gå via sin chef, t.ex. en internrevision⁸⁸ eller en intern tillsynsinstans⁸⁹. I andra fall är det en extern myndighet som ska underrättas samtidigt med den överordnade, t.ex. polisen⁹⁰, åklagarmyndigheten⁹¹, de myndigheter som förvaltar medlen⁹², en extern tillsynsmyndighet⁹³ eller någon annan.

Anmälan kan göras på flera olika sätt: per brev, telefon, e-post eller fax. I en medlemsstat måste uppgiftslämnaren identifiera sig när anmälan görs.⁹⁴ I två andra medlemsstater får uppgiftslämnaren vara helt anonym.⁹⁵ I fem medlemsstater måste anmälan göras skriftligen.⁹⁶ Två medlemsstater arbetar med Internetbaserade anmälningar⁹⁷, en med en särskild e-postadress för anmälningar.⁹⁸ Fem medlemsstater har en särskild tipstelefon.⁹⁹

Offentliganställda som upptäcker en allvarlig förseelse inom sin förvaltning är ofta rädda för repressalier från de inblandade. För att stävja oron och göra det lättare att lämna uppgifter kan olika typer av skydd lämnas, t.ex. skydd mot uppsägning¹⁰⁰, fritagande från ansvar för den ekonomiska skada anmälan orsakar¹⁰¹, inget utlämnande av uppgiftslämnarens identitet¹⁰² eller skydd av ombudsmannen på

85 Spanien.

86 Grekland och Sverige.

87 Lettland, Nederländerna och Slovenien.

88 Belgien (Flandern), Irland (på jordbruksområdet) och Malta. I Sverige är tjänstemän vid revisionsrätten skyldiga att rapportera till internrevisionen.

89 Danmark och Litauen har en instans med tillsynsansvar över oegentligheter, Ungern har en tillsynsansvarig för oegentligheter inom organisationen och Österrike har en tjänsteman som är ansvarig för att bekämpa korruption.

90 Danmark och Italien.

91 Frankrike, Italien och Slovakien. I Grekland ska den tjänsteman som upptäckt en överträdelse anmäla detta direkt till åklagarmyndigheten.

92 Lettland, Malta och Polen.

93 Nederländerna och Portugal (disciplinär instans).

94 Belgien.

95 Tyskland och Slovenien.

96 Grekland, Italien, Cypern, Luxemburg och Malta.

97 Litauen (för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden). I Tyskland finns ett sådant system i Niedersachsen, Hannover, och man planerar att inrätta ett sådant system på nationell nivå inom en snar framtid.

98 Polen.

99 Tjeckien, Lettland, Österrike, Portugal och Storbritannien.

100 Spanien och Irland.

101 Irland.

102 Irland och Finland.

begäran.¹⁰³ Den allmänna arbetsrätten kan också erbjuda ett visst skydd, t.ex. krav på motivering av beslut som missgynnar en anställd¹⁰⁴ eller det krav som ställs på förvaltningarna att skydda personalen mot diskriminering och våld.¹⁰⁵

När ett rättsligt förfarande inletts kan uppgiftslämnaren beviljas vittnesskydd enligt gällande lagstiftning¹⁰⁶, särskilt om han eller hon eller någon annan svävar i allvarlig fara. I en av medlemsstaterna¹⁰⁷ har uppgiftslämnaren rätt att inom rimlig tid informeras om utfallet av anmälan och har rätt att överklaga till en oberoende myndighet om han eller hon inte är nöjd med resultatet. Förutom kraven på att uppgiftslämnaren ska agera på ett rimligt och ärligt sätt ställer vissa rättssystem ytterligare krav för att bevilja meddelarskydd, t.ex. att anmälan ska ha medfört en faktisk risk för uppgiftslämnaren.¹⁰⁸

3.2. Omorganisationen av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)

OLAF inrättades 1999 för att skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen samt EU-institutionernas rykte. Byrån omorganiserades 2006 för att med utgångspunkt i erfarenheterna av den första tidens arbete nå bättre effektivitet.

Kommissionen antog i maj 2006 ett förslag till ändring av de förordningar som styr OLAF:s utredningar¹⁰⁹ vilka ersatte ett förslag från februari 2004¹¹⁰. Det nya förslaget tar hänsyn till revisionsrättens rekommendationer och ska förbättra dels OLAF:s förvaltning och effektivitet, dels det rättsliga skyddet. Förslaget har överlämnats till parlamentet och rådet inom ramen för medbeslutandeförfarandet.

3.3. Utveckling av det ömsesidiga biståndet

Kommissionen antog i december 2006 ett förslag till *ändring av förordningen om ömsesidigt bistånd i tull- och jordbruksfrågor*¹¹¹. Förslaget utvidgar tullinformationssystemet¹¹² så att det kan användas i de nationella riskanalyssystemen för att styra kontroller av varor och underlätta samordning på gemenskapsnivå. På det här området måste verktygen hela tiden förbättras och metoderna förnyas för att inte brottsligheten ska få övertaget. Förslaget syftar till att stärka det operativa tullsamarbetet och inrätta ett gränssnitt mellan tullmyndigheter, regionala och internationella organisationer (såsom Interpol, Världstullunionen¹¹³ eller Europol) samt EU:s organ och byråer. Enligt förslaget ska man inrätta ett

¹⁰³ Belgien, Flandern.

¹⁰⁴ Danmark och Lettland.

¹⁰⁵ Frankrike och Österrike.

¹⁰⁶ Tjeckien, Luxemburg, Portugal, Slovenien och Slovakien.

¹⁰⁷ Nederländerna.

¹⁰⁸ Lettland och Österrike.

¹⁰⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), KOM(2006) 244 slutlig, KOM(2004) 103 och KOM(2004) 104.

¹¹¹ KOM(2006) 866, förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 515/97 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen, EUT L 82, 22.3.1997.

¹¹² CIS - Customs Information System.

¹¹³ Världstullorganisationen.

register för identifiering av tullutredningar (FIDE)¹¹⁴ och en central europeisk databas med uppgifter om tjänsteleverantörer inom internationella varutransporter av bland annat containrar.¹¹⁵ Slutligen fastställs i förslaget en rättslig grund och en permanent infrastruktur för att samordna gemensamma tullingripanden, vilket ger OLAF:s utsända och medlemsstaternas sambandsmän rätt att delta i de operativa insatserna.

Ett ändrat förslag antogs i september 2006¹¹⁶ som inrättar en ny, komplett och tvärfacklig ram för det ömsesidiga bistånd som syftar till att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet. I detta syfte ska medlemsstaterna och kommissionen samarbeta, sörja för samordning och bistå varandra och utbyta information för att kunna utföra snabba utredningar och vidta lämpliga åtgärder. Syftet med förslaget är inte att ge kommissionen egna utredningsbefogenheter utan att den ska bistå medlemsstaterna via en så kallad tjänsteplattform i ärenden som gäller gränsöverskridande bedrägerier, t.ex. momshärvor (s.k. karusellbedrägerier). Förslaget ska optimera utnyttjandet av tillgängliga uppgifter, t.ex. om ekonomiska förhållanden som framkommit vid utredningar av penningtvätt för att bekämpa bedrägerier som skadar gemenskapens ekonomiska intressen.

3.4. Kampen mot smuggling och piratkopiering av cigaretter

År 2006 skrev ytterligare sex medlemsstater¹¹⁷ på det avtal som slöts 2004 mellan kommissionen, tio medlemsstater¹¹⁸ och cigarettillverkaren Philip Morris International. I slutet av december 2006 var därmed tjugofyra medlemsstater parter i avtalet.¹¹⁹ Storbritannien har ännu inte anslutit sig till avtalet. Syftet med avtalet är att inrätta effektiva metoder för att bekämpa cigarettsmuggling och piratkopiering av cigaretter. Avtalet gör det lättare för parterna att utbyta information om beslag av insmugglade eller piratkopierade cigaretter (förfalskning av varumärket Philip Morris) och hålla löpande kontakter om insatser inom ramen för avtalet.

Huvudinslagen i avtalet är också kontroll- och uppföljningsrutiner för OLAF:s och medlemsstaternas samarbete med Philip Morris. Samarbetet omfattar övervakning och spårning av cigaretter för att fastställa i vilket skede de tagits ut ur den ordinarie leverantörskedjan och i stället börjat smugglas.

Enligt avtalet ska en miljard dollar betalas ut under tolv år till Europeiska gemenskapen och de tio medlemsstater som var parter i avtalet i juli 2004. Från det att avtalet undertecknades och fram till slutet av 2006 har Philip Morris betalat närmare 425 miljoner dollar. I oktober 2006 godkände de tio ursprungliga medlemsstaterna och kommissionen, för EG:s räkning, fördelningen av utbetalningarna. Av det mottagna beloppet har 9,70 % överförts till gemenskapens budget och resten till medlemsstaternas statsbudgetar.

¹¹⁴ FIDE – Customs File Identification Database.

¹¹⁵ Container Targeting System.

¹¹⁶ KOM(2006) 473.

¹¹⁷ Cypern, Tjeckien, Estland, Lettland, Ungern och Sverige.

¹¹⁸ Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal och Finland.

¹¹⁹ Med Rumänien och Bulgarien som anslut sig till avtalet i mars 2007 uppgår antalet till tjugosex.

3.5. Skyddet av euron

Kommissionen fortsatte samordna medlemsstaternas insatser för att skydda euron mot penningförfalskning, i nära samarbete med Europol och Europeiska centralbanken.

OLAF förvaltar också Periklesprogrammet som är ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning.¹²⁰ Via programmet samfinansieras gränsöverskridande och tvärfackliga projekt som ska medvetandegöra personalen om eurons gemenskapsdimension, uppmuntra till närmare samarbete mellan berörd personal, bygga upp ett ömsesidigt förtroende, eftersträva en hög och samordnad nivå i utbildningen av fortbildarna samt upplysa allmänheten, särskilt om lagstiftning och relevanta instrument på gemenskapsnivå och internationell nivå. År 2006 startade tolv projekt. Nio av dessa var förslag från medlemsstaternas behöriga myndigheter, medan tre föreslagits av kommissionen eller OLAF.

Eftersom programmet varit framgångsrikt förlängdes det till slutet av 2013.¹²¹

3.6. Åtgärder i vissa medlemsstater 2006

Flera medlemsstater uppger att de under 2006 antagit nya bestämmelser om momsbedrägeri. Danmark har skärpt reglerna om säkerhet och likvidation av företag som deltagit i momshärvor. Italien har skärpt brottspåföljden för momsbedrägeri. Slovenien har infört en bestämmelse om indragning av momsregistreringsnummer som påföljd för bolag som fungerar som målvakter (*missing trader*). Portugal har antagit en ny lag om åtgärder mot bedrägerier med moms på avfallshantering. Flera medlemsstater uppger att de skärpt det solidariska ansvaret för obetald moms.¹²²

Tjeckien har antagit en resolution om en strategi mot korruption under perioden 2006–2011.

Flera medlemsstater uppger att de 2006 ingått bilaterala avtal om ömsesidigt bistånd i tullfrågor med andra medlemsstater eller tredjeländer.¹²³

¹²⁰ http://ec.europa.eu/anti_fraud/programmes/pericles/index_en.html.

¹²¹ Rådets beslut 849/2006 av den 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet).

¹²² Belgien och Danmark när det gäller ansvar för företagsledare, Spanien när det gäller solidariskt ansvar inom koncerner.

¹²³ Belgien har undertecknat avtal med Vitryssland och Kongo, Portugal har avtal med Spanien, medan Slovakien har avtal med Slovenien, Albanien och Israel.

4. ÅTERVINNING

4.1. Jordbruk

4.1.1. Arbetsgruppen för återvinning

År 2002 tillkännagav kommissionen att den inrättat en arbetsgrupp för återvinning som skulle analysera de stora förseningarna i återvinningen av belopp avseende EUGFJ:s garantisektion.

Arbetsgruppen för återvinning där DG Jordbruk och landsbygdsutveckling samarbetar med OLAF utredde oegentligheter som anmälts till kommissionen före 1999, varav 463 ärenden avsåg belopp över 500 000 euro och 3 227 ärenden belopp under 500 000 euro. Den 31 december 2006 hade arbetsgruppen nått följande resultat:

a) Ärenden som avser belopp över 500 000 euro

Den 3 oktober 2006 fattade kommissionen ett första formellt beslut¹²⁴ om ekonomiskt ansvar för sammanlagt 895 miljoner euro i 349 ärenden där man inte kunnat återvinna beloppet. Genom beslutet avskrevs kraven på gäldenärerna och ärendena avslutades på följande sätt:

- Sammanlagt 176 miljoner euro ska belasta gemenskapens budget eftersom medlemsstaterna i de 41 berörda ärendena gjort allt som stått i deras makt för att återvinna beloppet och därför inte kan hållas ekonomiskt ansvariga.
- Sammanlagt 317 miljoner euro ska belasta de berörda medlemsstaternas statsbudgetar eftersom de i 164 ärenden försummat att återvinna beloppen.
- Krav på sammanlagt 402 miljoner euro har avskrivits, eftersom man i 144 ärenden antingen lagt ned utredningen eller avskrivit ärenden som utretts parallellt på annat håll.

Därmed återstår 114 ärenden att avsluta.

- I 59 av de återstående ärendena, som tillsammans avser 111,9 miljoner euro, pågår fortfarande återvinning och kommissionen anser att medlemsstaterna driver saken som sig bör.
- I 55 av ärendena, som tillsammans avser 128,6 miljoner euro, håller räkenskaperna på att avslutas och arbetet kommer troligen att slutföras under 2007.

¹²⁴

Kommissionens beslut 2006/678/EG av den 3 oktober 2006, EUT L 278, 10.10.2006, s. 24.

Den 13 oktober 2006 antog kommissionen vidare ett beslut¹²⁵ avseende 6 653 487 euro i 50 ärenden som berör Belgien, Tyskland, Irland, Frankrike, Nederländerna, Portugal och Storbritannien. Denna summa ska belasta gemenskapens budget eftersom de berörda medlemsstaterna gjort allt som stått i deras makt för att återvinna beloppen.

b) Ärenden som avser belopp under 500 000 euro. Genom förordning (EG) nr 1290/2005 infördes ett system för att automatiskt avsluta räkenskaperna trots felaktiga utbetalningar när återvinning inte kunnat ske inom fyra år efter det första administrativa eller rättsliga konstaterandet eller inom åtta år om återvinningen lett till tvist vid nationell domstol. Den berörda medlemsstaten och gemenskapens budget belastas då med hälften var av de ekonomiska följderna av utebliven återvinning.

Det nya systemet tillämpas från och med den 16 oktober 2006 och omfattar alla pågående återvinningsärenden där indrivning inte kunnat göras, däribland de ovannämnda 114 ärendena och de ärenden som anmälts av medlemsstaterna före den 31 december 1998 och som vart och ett omfattar belopp under 500 000 euro. Alla oegentligheter som ägt rum före 2003 (eller före 1999 om återvinningen lett till tvist vid nationell domstol) och som den 16 oktober 2006 ännu inte hade lett till återvinning kunde därför avskrivas 2007 och den ekonomiska bördan delas med hälften var. Kommissionen tillämpade bestämmelsen för första gången i det beslut om att avsluta räkenskaperna som antogs i april 2007¹²⁶.

4.1.2. *Finansiella korrigeringar*

Utöver den ovan beskrivna återvinningen har kommissionen vägrat godkänna vissa utgifter som finansierats via garantisektionen vid EUGFJ och administrerats av de utbetalande organen i medlemsstaterna, med hänvisning till att utgifterna inte uppfyllde kraven i gemenskapslagstiftningen. Efter kontroll och bilaterala möten mellan kommissionen och de behöriga myndigheterna i tretton medlemsstater vägrade kommissionen genom tre olika beslut 2006¹²⁷ godkänna utgifter på sammanlagt 575,5 miljoner euro.

Kommissionen har också vägrat godkänna finansieringen av över en halv miljon euro som förvaltats av de utbetalande organen för Sapard i två länder.¹²⁸

4.2. **Strukturfonderna**

I fråga om strukturfonderna är det medlemsstaterna som ska återvinna felaktigt utbetalda belopp efter oegentligheter eller bedrägerier. Återbetalningen av beloppen till kommissionen kan göras genom nedsättning eller innehållande av bidraget och därefter omfördelas medlen till andra åtgärder.

¹²⁵ C(2006)4801.

¹²⁶ Kommissionens beslut 2007/327/EG av den 27 april 2007, EUT L 122, 11.5.2007.

¹²⁷ Beslut 2006/334/EG, 2006/554/EG och 2006/932/EG, EUT L 124, 11.5.2006, EUT L 218, 9.8.2006 och EUT L 355, 15.12.2006.

¹²⁸ Kommissionens beslut C(2005)3702 och C(2006)2405, ej offentliggjorda i EUT.

Program som samfinansieras via strukturfonderna är fleråriga och ger anledning till flera delutbetalningar. Felaktigt utbetalda belopp kan återvinnas före eller efter det att programmet avslutats. För programperioden 1994–1999 skulle ansökan om slutbetalning göras till kommissionen senast den 31 mars 2003. Under denna period samfinansierade gemenskapen nära 1 000 program med sammanlagt cirka 159 miljarder euro.¹²⁹ Kommissionens utanordnare och förvaltningsenheter (GD Regionalpolitik, GD Sysselsättning, GD Jordbruk och GD Fiske) gör en administrativ och ekonomisk uppföljning för att avsluta programmen, med bistånd från OLAF. Uppföljningen avser bland annat medlemsstaternas anmälningar av oegentligheter enligt förordning (EG) nr 1681/94¹³⁰ som registrerats i databasen ECR (External Communications Registry).

För programperioden 1994–1999 anmälde medlemsstaterna 11 573 oegentligheter som avsåg 1,452 miljarder euro¹³¹ av gemenskapsmedlen.

Bland dessa ärenden kunde kommissionen slutgiltigt avsluta 5 488 ärenden. Motsvarande belopp på 600 miljoner euro drogs av från de slutliga utbetalningarna. Under samma period uppgav medlemsstaterna till kommissionen att den administrativa och rättsliga uppföljningen avslutats av 2 016 ärenden, som tillsammans avsåg 173 miljoner euro. Kommissionen har börjat arbeta på att avsluta ärendena.

För programperioden 2000–2006 har medlemsstaterna hittills anmält 8 733 oegentligheter, som tillsammans avsåg cirka 1,156 miljarder euro av gemenskapsmedlen.

Medlemsstaterna har informerat kommissionen om att nationella administrativa eller rättsliga förfaranden inletts i 3 686 av ärendena och att cirka 345 miljoner euro återvunnits.

År 2006 gjordes finansiella korrigeringar med 502 miljoner euro för programperioden 1994–1999 och med 521 miljoner euro för perioden 2000–2006. De finansiella korrigeringarna görs sedan kommissionen och revisionsrätten utfört revision av avslutade program för programperioden 1994–1999. Det rör sig om ärenden där man formellt beslutat om finansiella korrigeringar med anledning av någon oegentlighet, där man satt ned bidragsdelen för avslutade program därför att medlemsstaten inte kunnat lämna tillräckliga underlag för utgifterna, och där beloppen återvunnits och ställts till kommissionens förfogande efter rättsliga förfaranden som inletts när programmen avslutades. Däremot avses inte finansiella korrigeringar som inte har lett till återvinning, t.ex. därför att medlemsstaten sparat felet eller accepterat kommissionens förslag till finansiell korrigering, och där beloppen sedan kunnat omallokeras till andra projekt.

¹²⁹ Det rör sig om fleråriga program. Siffran avser inte projekt som direktfinansieras via strukturfonderna eller projekt som samfinansieras via Sammanhållningsfonden.

¹³⁰ EGT L 178, 12.7.1994.

¹³¹ Enligt uppgifterna i ECR-databasen den 18 maj 2007.

4.3. Egna medel

Det är medlemsstaterna som ska driva in de belopp som fastställts för återvinning om felaktiga uppgifter registrerats i förvaltningssystemet OWNRES. Den 30 mars 2007 hade återvinning skett i 32 % av de ärenden som anmälts 2006 (avseende cirka 113 miljoner euro).

De belopp som ursprungligen fastställts kan av olika anledningar vara omöjliga att återvinna i sin helhet, trots medlemsstaternas ansträngningar. Det kan bl.a. bero på att gäldenären är insolvent eller på att beloppet justeras med anledning av nya uppgifter eller ett rättsligt förfarande.

Om det inte beror på medlemsstaten att ett fastställt belopp inte kunnat återvinnas kan staten begära att beloppet ska avskrivas. År 2006 vägrade kommissionen avskrivning som begärts av vissa medlemsstater i 59 ärenden, som avsåg cirka 4,6 miljoner euro, eftersom kommissionen ansåg att det var medlemsstaterna som var ansvariga för att återvinning inte kunnat ske.

En del medlemsstater hölls dessutom ekonomiskt ansvariga, för sammanlagt 33,4 miljoner euro, eftersom de i strid med sina skyldigheter underlåtit att fastställa tullskulder.

4.4. Återvinning sedan OLAF utrett ett ärende

När OLAF:s utredning visar att belopp troligen betalats ut felaktigt till en mottagare och trots detta inte återbetalats, går beloppen till återvinning. Indrivningen sköts vanligen av myndigheterna i de berörda medlemsstaterna eller tredjeländerna. År 2006 ledde OLAF:s utredningar till att nära 114 miljoner euro kunde återvinnas.

Tabell 4 : Återvinning sedan OLAF utrett ett ärende

Sektor	Återvinning 2006
Tull	0,1
Jordbruk	1,2
Strukturfonderna	17,2
Direkta utgifter	93,1
Interna utredningar	2,2
Totalt	113,8

4.5. Nationella bestämmelser om återvinning av EU-medel

I föregående årsrapport fanns en genomgång av medlemsstaternas återvinningssystem. Analysen av uppgifterna visar att nästan alla medlemsstater tillämpar återvinning genom avräkning, vanligen genom att det allmännas fordringar räknas av från utestående skulder. Avräkning är ett mycket effektivt sätt att återvinna offentliga medel, och därför ägnades enkäten 2006 åt vissa aspekter av frågan.

I princip tillåter alla rättssystemen avräkning mellan skulder och fordringar avseende samma gemenskapsfond.¹³² Men om skulden och fordran avser olika gemenskapsfonder är avräkning tillåten bara i hälften av medlemsstaterna.¹³³

Avräkning mellan skulder och fordringar som avser olika jordbruksområden som finansieras via garantisektionen vid EUGFJ tillåts i nästan alla rättssystem.¹³⁴ När det gäller finansiering via strukturfonderna och Sammanhållningsfonden tillåts avräkning vanligen bara inom ett och samma program. Endast i tio medlemsstater¹³⁵ tillåts avräkning mellan olika program. Avräkning mellan olika programperioder¹³⁶ är också möjlig bara i tio medlemsstater. Fyra medlemsstater tillåter avräkning även om återkravet och utbetalningen hanteras av olika utbetalande organ.¹³⁷

De flesta medlemsstater tillåter att nationella fordringar räknas av på skulder till gemenskapen och vice versa¹³⁸.

Många medlemsstater för statistik över återvinningen och överlämnar den till kommissionen i samband med att den här rapporten förbereds. Statistiken visar att många medlemsstater regelbundet använder avräkning. Under de tre senaste åren använde t.ex. Irland avräkning på 75–90 % av de jordbrukssubventioner som skulle återvinnas, Frankrike på 73–94 % av djurbidragen och Österrike på 90 % av jordbruksutgifterna. Sverige återvann över 50 % av jordbruksutgifterna och 21–93 % av utgifterna via Europeiska socialfonden genom avräkning.¹³⁹ Siffrorna avser även medel i statsbudgeten, men en stor andel avser gemenskapsutgifter som återvunnits genom avräkning.

Avräkning används ofta i vissa medlemsstater för att återvinna gemenskapsmedel men är mer sällsynt i andra länder, trots att det är tillåtet på vissa villkor. Kommissionen vill öka användningen av avräkning, som är en effektiv metod för att återvinna EU-medel. För att öka användningen av avräkning skulle de myndigheter som ansvarar för indrivningen kunna få tillgång till de utbetalande organens databaser eller till centrala databaser, på det sätt som redan sker i vissa medlemsstater¹⁴⁰.

¹³² Avräkning tillåts endast på jordbruksutgifter av vissa medlemsstater (Tjeckien, Grekland, Luxemburg, Ungern och Malta).

¹³³ Belgien (Flandern), Danmark, Tyskland, Irland (båda sektionerna vid EUGFJ men det används inte i praktiken), Spanien, Frankrike (båda sektionerna vid EUGFJ), Italien, Nederländerna, Polen (om fonderna förvaltas av samma organisation), Portugal, Slovakien och Sverige.

¹³⁴ Utom i Estland, på Malta och i Slovenien. Österrike tillåter avräkning bara inom ett och samma utbetalande organ.

¹³⁵ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Italien, Nederländerna, Polen, Portugal och Storbritannien.

¹³⁶ Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Italien, Nederländerna, Polen, Finland och Storbritannien.

¹³⁷ Belgien (Flandern), Danmark, Tyskland och Italien.

¹³⁸ Det är inte möjligt i Grekland, Lettland, Litauen, Malta, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige och Storbritannien. I vissa medlemsstater begränsas sådan avräkning till jordbruksutgifter. I Slovenien och Slovakien får en skuld till gemenskapens budget räknas av mot en fordran som statsbudgeten har, medan det omvända inte är tillåtet.

¹³⁹ Den statistik som lämnats av medlemsstaterna finns i SEK(2007) 930.

¹⁴⁰ Belgien (Vallonien), Tjeckien, Danmark, Estland, Grekland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Storbritannien.